

HEPSİ BENİM,
KAĞIT ÜZERİNE
MÜREKKEP
VE İPLİK, 2011

ifade SANATI

Sena, kendini kalemle, kağıtla, çamurla ve iğne iplikle ifade ediyor. 30 yaşındaki sanatçı, mesleğini hiç düşünmeden seçtiğini çünkü zaten kendini anlatmanın daha iyi bir yolunu bilmediğini söylüyor.

RÖPORTAJ Deniz TOKGÖZ

Modern sanatın genç ve dikkat çeken temsilcilerinden biri olan Sena, Londra'daki Central Saint Martins'de Grafik Sanatlar ve Tasarım eğitimi aldıktan sonra, Türkiye'deki sanat ortamında işleriyle adını duyurmaya başladı. "Kendimi bildim bileli resim yapıyorum," diyen sanatçının heykel ve desen çalışmaları da resimleri kadar dikkat çekici.

İçinde bulunduğun sanat ortamını nasıl tarif edersin?

İstanbul'da sanat adına çok heyecanlı gelişmeler oluyor. Her gün yeni bir galerinin

veya genç sanatçının haberi geliyor. Dünya çapında tanınmış sanatçıları da İstanbul'da görmeye başladık. Bunlar güzel gelişmeler. Devamı da geliyor. Ülke genelinde ise devletin sanata ve sanatçıya tutumu malum. Ama bu sıkıntılı durum beni daha da kuvvetlendiriyor, hatta besliyor. Sergisi devlet kanalı tarafından sansürlenmiş bir kadın sanatçı olarak kendimi güçlü ve özel hissediyorum.

Kendini full-time sanatçı olarak tanımlar mısın? Sanatı mesleğin olarak mı görüyorsun yoksa özel bir uğraş olarak mı?
Boğazıma kadar sanata bulaşmış durumdayım. Üretmeden nefes alamıyorum.

Üniversitede grafik okuyarak, resim yapmayı arka plana itmeyi ve bir tasarımcı olmayı denedim fakat her seferinde kendimi en iyi resim yaparak ifade edebildiğimi gördüm. Çizmek ve boyamak benim mesleğim.

Hangi mecraları kullanıyorsun?

En çok kağıt-kalem-mürekkep. Kağıdın ağaçtan gelme durumu beni çok etkiliyor. Kağıt üzerine çizim, baskı ve dikiş çokça kullandığım diller. Ayrıca yağlıboyalari ve tuvali de seviyorum. Ve heykeller üretmeyi... Son birkaç yıldır çamurla oynamak çok ilgimi çekiyor. İhtiyacıma göre video veya kitap da yapıyorum. Kendimi kısıtlamıyorum yani.

HEPSİ SENİN,
KAĞIT ÜZERİNE
MÜREKKEP
VE İPLİK, 2011

Şu anda hamilesin; bu durum dünyaya bakışını değiştirdi mi?

Bugün itibariyle tam sekiz aylık hamileyim. Hamileliğin fiziksel zorlukları var elbette. Son iki aydır çalışmalarımı oldukça engelledi, fakat içimde öyle büyük ve önemli bir üretim var ki, çalışmıyor olmak çok da üzmüyor beni. Bedenimin böyle akıl almaz bir fonksiyonu olmasından çok etkilenmiş durumdayım. İçimde küçük bir adam oluşup geliştirdi, hatta dışarı çıkacak ve iki yıl sonra bizimle konuşacak. Tüm insan ırkı dünyaya bu şekilde geliyor. Bedenler birer kapı görevi görüyor. Bu, mantığımla açıklayamayacağım bir durum, bir mucize.

Yakın zamanda işlerini bir sergide görecek miyiz?

En son İsviçre'deki Scope Basel Fuarı'nda iki işim sergilendi. X-İst'in Eylül ayındaki sezon açılışında yeni işlerimle yer alacağım. Sonra, Kasım ayında Contemporary İstanbul Fuarı var. Yine Kasım ayında X-İst'le beşinci solo sergimi açacağım.

Biraz Boa Studio'dan bahseder misin? Moda hayatında ne kadar yere sahip?

Boa Studio, 2006'da üniversiteden mezun olduğumda, kuzenim Seray Cengiz'le başlattığımız bir proje. Kendimizi 'ekolojik grafik moda' yapan bir marka olarak konumlandırdık. Boa, sanat

yönetmenliğini ve ayrıca tasarımlarının büyük bölümünü yaptığım oyun alanım. Boa'nın hiçbir zaman yüksek bir moda markası olmak gibi bir hırsı ve isteği olmadı. Bizim derdimiz, günlük hayatta rahatça kullanabileceğiniz ve çevre ile dost parçalar üretmek. Elbette moda ile ilgili duyuyorum ve kendimce ilgileniyorum. Ama aslında giysilerden çok ayakkabılar beni cezbediyor. Üç yaşındayken annem bir alışveriş merkezinde beni kaybediyor ve uzun bir arayış sonunda ayakkabı bölümünün deposunda, ayaklarımda iki farklı topuklu ayakkabıyla buluyorum. O zamandan beri gelişen bir ayakkabı koleksiyonum var!

RAHİM,
ÇAMUR ÜZERİNE PLASTİK BOYA
VE BRONZ HEYKEL, 2011

Kendini ve işlerini duyurmak için nasıl bir yol izliyorsun, sosyal medya hayatında ne kadar yer kaplıyor?

Sosyal medyayı olabildiğince fazla kullanmaya çalışıyorum. Twitter'a daha alışamadım ama işlerimi ve projelerimi Facebook üzerinden paylaşıyorum.

İstanbul ve Londra'nın sanat ortamlarını nasıl değerlendiriyorsun?

Londra'daki sanat ortamının zemini çok sağlamdır. Çok kuvvetli müzeler ve galeriler vardır. Bunlar, içlerinde tüm sanat tarihini ve güncel sanatı barındırırlar. Bugünkü sanat ortamına da ayrıca şekil vermeye devam ederler. Dünya çapında tanınan okullar

vardır. Öğrencileri, sanatçıları ve projelerini desteklerler. Dünya genelinde bayağı ciddi söz hakkına sahiptirler. İstanbul'da ise çağdaş sanat hâlâ çok taze. Modern Sanatlar müzemizin tabanı hâlâ kaygan. Fuarlar, galeriler taptaze. İstanbul'da hızlı bir değişim, gelişim var, fakat buna karşılık ciddi sorunlar, sıkıntılar da mevcut. Sonuç olarak, İstanbul köklü tarihine rağmen çağdaş sanatta yeni gelişen bir ortama sahip diyebilirim.

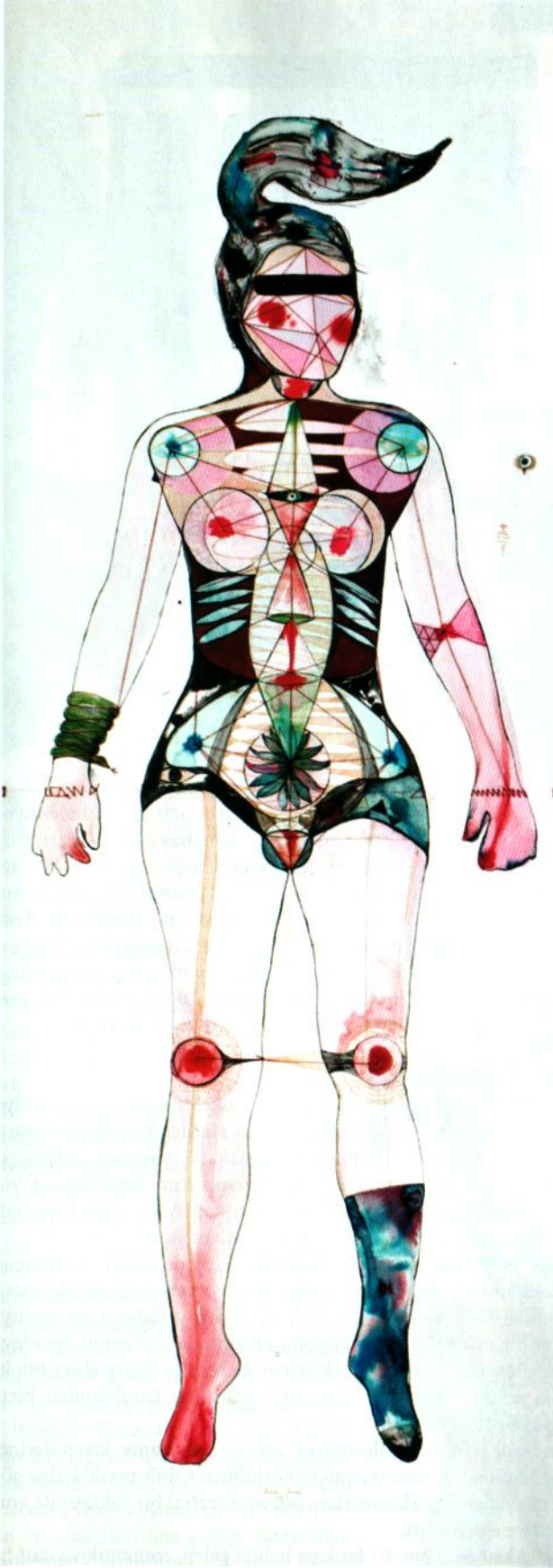
Londra, işlerini ve seni ne kadar etkiledi?

Yaklaşık dört yıllık bir hikayem var ve Londra hâlâ en rahat hissettiğim şehirlerden biridir. Central Saint Martins'de okumak, hayatımda verdiğim

en doğru kararlardan biriydi. Okul bana kendimi keşfettirdi, kuvvetli bir temel sağladı, kimliğimi ve dolayısıyla işlerimi şekillendirdi. Şehirdeki sosyal yaşam, kültür, sanat ve gece hayatı başka bir açıdan büyüttü beni. Geçirdiğim zaman içinde eşim de dahil olmak üzere çok özel dostlar edindim. Bu kısmı da benim için ayrıca önemlidir.

Dijital sanatla aran nasıl?

Dijital sanatı izliyorum ama ben üreticisi değilim. Bilgisayarım benim için hayatımı kolaylaştıran bir yardımcı eleman ve çok faydasını görüyorum ama işlerimi ellerimle üretmeyi tercih ediyorum.

SHAMAN,
KAĞIT ÜZERİNE
MÜREKKEP VE
KARIŞIK TEKNİK,
2011

SAKLI EVREN,
KAĞIT ÜZERİNE
MÜREKKEP VE
KARIŞIK TEKNİK,
2011